

HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen:

Kvindens Ligeberrettigelse
med Manden.

Fredssagen:

Krigs Forebyggelse
ved Voldgift.

Arbejdersagen:

Lige Ret og Adgang for
alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 9.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge.

København, den 1. Maj 1889.

II. Aargang.

Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads
10 Øre.

Skal Kønnene vedblive at leve skilte?

Af
Johanne Meyer.

Der er af en engelsk Kvinde engang sagt om Mand og Kvinde: »Da vi blev født og sad sammen paa Moders Skød, var vi lige, og naar vi lægges i vor Grav; — men hele Livet er vi skilte, som om vi var i Kloster, skønt vi tilsyneladende leve sammen i den civiliserede Verden.« Kan det passe i England, hvor Kvinderne indtage *en ganske anden fri Stilling*, saa passer det sikkert i fuldere Maal her i Danmark, især i København og i Byerne.

Det er imidlertid af højeste Vigtighed for en sund og sædelig Ungdom og for at vinde frem til lykkelige Ægteskaber, at Kønnene ikke mere leve skilte, men at der kommer en levende Vexelvirkning istand, som kan udvikle de rige Sjæleevner, der netop af Mangel paa Samliv mellem Mand og Kvinde ofte fuldstændig udviskes.

Vort sociale Liv er svagt. Mon ikke, fordi Strømmen løber i to isolerede Retninger? Paa Mændenes Side lides gennemgaaende af Mangel paa Handledygtighed og Viljestyrke. Det politiske Liv, hvori alene Mænd har Indflydelse, er et Kaos af Partistridigheder, personlig Kævl og fejg Reaktion. Der skulde kræves Fasthed og Udholdenhed. Forvirring i Retsbegreb, Slaphed i Moral, saaledes ser det ud paa den Side, hvor Mændene præsiderer.

Paa Kvindesiden: Interesseløshed, Pyntesyg og den dumme Konservatisme og Forkuethed. Kvindens Opdragelse er anlagt paa ved alle Kunstens Midler at

vinde en Mand og sætte sit Liv ind paa at gøre ham lykkelig. Det er det Maal, Modrene sætte for deres Døtre. Men hvorledes bliver nu en Mand og Kvinde, ifølge deres forskellige Opdragelse, istand til at forstaa hinanden?

Som Forholdene i Ojeblikket er, maa Drengens Erhvervsevne tidlig udvikles, om han skal vinde sig en Stilling. Konkurrencesystemet kræver en stor Hensynsløshed og en vild Jagt imellem Mændene for at skaffe sig denne Stilling og blive istand til at danne Hjem og forsørge en Familie.

Han bliver maaske 30—40 Aar, før han kan stifte Familie. Hans Studeretid eller Ventetid efter Embede har ikke givet ham Lejlighed til at omgaa unge Kvinder, eller han er kun kommen sammen med Kvinder i Selskabslivet, det vil sige: han har ikke kunnet tale med dem, udveksle Tanke eller Følelse med dem. I Drengesaarene har han kun set paa Pigerne med Overlegenhed, eller Kvinden har staaet for ham som et højere Væsen. Naar han da endelig har naaet en Stilling, vælger han pludselig en Kvinde til Hustru, fordi han er istand til at kunne gifte sig. Der er de Mænd, som, naar de endelig har skaffet sig en Stilling, nu blot mener at have den sidste Forretningspligt tilbage: at skaffe sig en Hustru. De siger som Nicolaj i Nøddebo Præstegaard: Om Formiddagen tager jeg min Examen, om Eftermiddagen gaar jeg ud og forlover mig.

Og de unge Piger — er de saaledes tilfals? Ja, de har blot ventet, Moderen har ventet, hele Huset har ventet paa, at der skulde komme en Mand i *Stilling* og hente Datteren ind til den store Lykke; thi hvilken Læge, Grosserer eller Embedsmand, om han er 40 eller 50, kan ikke faa hvilken som helst ung 19—20aars Pige, han ønsker, til sin Hustru! Vil